

„Hol vannak, akik téged vádoltak?”

Az újszövetségi Szentírás egyik lehangosabb és legprovokatívabb — és a legcsöndesebb jelenete is az, amikor az írástudók és a farizeusok egy házasságtörő asszonyt hurcolnak Jézus elé.

Filmszerűen eleven a kép: Jézus a templomban, hallgatóktól körülveve. Egyszerre láрма hangzik, s heves lökdösődés, hangos szitkok bontják meg a jelenet békéjét, s máris készséges kezek taszítanak a középre egy szégyentől és félelemtől dermedt asszonyt. — Egy bűnös áll ott most, nyilvánvaló bűnös, akinek vétkét számos tanú bizonyítja. Győztesen zúgnak, akik leleplezték és iderángatták, és borzongó együttérzéssel zúg az eddig Jézusra figyelő tömeg is. Egyre kéjesebb buzgalommal idézik, sorolják a részleteket, öntik, maszatolják, keverik a mocskot. És sötét dühvel *igazságot* követelnek, *jogos bosszút!* Vért akarnak látni, a BŰNÖS megérdemelt, kegyetlen büntetését. — De nemcsak azt! Eddigre már az asszony halálánál is fontosabb nekik, hogy lássák, tanúi lehessenek, amikor az ártatlanság maga is bemocskolódik: Jézustól kívánják az ítéletet, hogy zavaróan tiszta lényét magukhoz alacsonyítva láthassák!

Jézus azonban nem figyel rájuk. Föl sem nézve ül, s előrehajolva, ujjával a porba ír.

A lármázók pedig egyre türelmetlenebbek. Gyanúsítják Jézust, hogy ki akar térni a döntés felelőssége elől, vagy ami még rosszabb, hogy tán nem is érzi a föltárt bűn súlyát! Dühödtt erőszakkal követelik, hogy szóljon, valljon színt végre! — S akkor Jézus megszólal: „*Aki közületek bűn nélkül vagyon, az vesse rá először a követ.*” Ennyi a válasz. Aztán újra lehajol és sehová se nézve, hangtalan rajzol ujjával a porba.

És akkor egyszerre csak csönd lesz, óvatos, zavart csönd. Elhallgatnak a vádlók és elhallgat mind a többi is. Egyenként, senkire sem nézve, lesütött szemmel osonnak el a templomból, mintha ott sem lettek volna. A sűrűsödő csendben pedig Jézus egyre csak ül és betűit írja. „*Menj el* — mondja végül az asszonynak, mikor már csak ketten maradnak — *és többé ne vétkezzél.*”

Jézus megbocsát, megbocsát az asszonynak és megbocsát a többieknek, valamennyi bűnösnek — nekünk is! Kész megbocsátani a ma született ártatlanoknak is, akik azonnal a bűnösök vérével készülnek bemocskolni a kezüket.

Jézus megbocsát, de figyelmeztet is: „*többé ne vétkezzél!*” — Adja Isten, hogy ma is eleget tudjunk tenni figyelmeztetésének!